

det kun vilde blive Statskassen, der vilde komme til at give Tilskud til Kommunerne, og at Kommunelasserne altsaa vilde faa en Lettelse, høre vi, at de to Herrer Godsejere gik i en helt anden Retning. De raabte paa, at det naturligt vilde komme til at gaa ud over baade Kommunerne og Statskassen, og udtalte i høje Toner, hvorledes det offentlige nu vilde blive maffet for Udgifter, som ellers faldt paa private. Det ærede Medlem fra Ruds Vedby udtalte, at det var en stor Fejl af Forslagsstillerne saavel paa dette som paa flere andre Omraader, der ere komne frem i den senere Tid, at de ikke havde stillet større Fordringer fra Begyndelsen af, thi det gjorde man fra anden Side, derfra opstillede man store Fordringer, at man havde noget at slaa af paa. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvordan Fordringerne have været angaaende dette Forhold. Da Forslagsstillerne i Fjor under Behandlingen af Fattigloven vare ved at skulle stille deres Vædringsforslag for at lade dem indgaa i Beretningen i Tidenden, da var der Medlemmer der til Stede, som havde været Forslagsstillerne til det Vædringsforslag til § 64, der gik ud paa, at Staten skulde tilfjhyde 25 Ore pr. Individ i Kommunen; men da vi vilde til at have det trykt og have det frem for Offentligheden, var der 2 Medlemmer, hvoraf det ene for Tiden er fuldstændig imod dette, som sagde: Det holder jeg dog ikke af, at man skal vide, jeg har været med til at stille dette Krav, thi det er et Krav, vi ikke kunne sætte igennem. Nu vil jeg spørge, om det altsaa er at begjynde med større Fordringer og ende med mindre, naar vi den Gang næppe turde opstille Kravet paa 25 Ore, medens vi nu komme med et Forslag, der med runde Tal hjemler i Grunden 1 Krone pr. Individ. Paa dette Omraade passede det ærede Medlems Udtalelser slet ikke.

Man hører ogsaa forskellige Modsetninger med Hensyn til, hvorledes man skal tage Sagen. Snart kommer man og siger: Det maa ikke staa paa Fattigloven, nej, det skal ud i en Lov for sig; og nu, da vi komme med et eget Lovforslag, som det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) forleden Dag maatte indrømme, var fuldt ud bygget paa Fattiglovens § 64 og de dertil sig sluttende Paragraffer, saa kommer det ærede Medlem og siger: Det er rent galt at have det paa en særlig Lov; det skulde blive paa Fattigloven. Alle disse Udtalelser komme fra de forskellige Medlemmer, der i det hele ville den Ting til Livs. Man skulde næsten tro, det var en Aftale mellem de Herrer,

at de saaledes skulde hugge Løs fra alle Kanter. En Ting skulde de da enes om, nemlig at det tilsidst blev samme Konklusion. De forskellige Brømsjer have vi nu hørt saa meget af, at vi kunne tage os det let.

Det ærede Medlem kom ogsaa med en Udtalelse, der gik ud paa, at der ikke vilde komme ret mange ind paa disse Anstalter. Han sagde, at saadanne Udtryk, som der staa i Lovforslaget om, at hvis de forøde denne Understøttelse, saa falder den bort, og om deres uordentlige og ødsle Levned, vilde gøre, at der ingen kom ind. Andre sige, at der vil komme en stor Mængde, saa Pengene ikke nær ville slaa til. Alle disse Udtalelser bunde som sagt for mig i eet, nemlig, at de Herrer lige saa godt kunde sige: Vi ville ikke have med dette Forslag at gøre. Som Svar paa dette har jeg nu raadet til at forkaste alle Vædringsforslag af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds og Vejle Amts 2den Valgkreds, med Undtagelse af Nr. 10. Jeg tilraader altsaa det høje Ting at stemme for alle de Vædringsforslag, der endnu ere tilbage af dem, vi Forslagsstillerne have fremjat, samt Vædringsforslagene Nr. 16 og Nr. 10, men forkaste alle de andre.

Leeth: Det er kun et enkelt Omme, som berøres af de foreliggende Vædringsforslag eller nogle af dem i alt Fald, som jeg ønsker at sige et Par Ord om. Og det er det Politiforhør, som der efter Lovforslagets § 4 skal kunne finde Sted. Jeg veed ikke, om ærede Medlemmer eller i det mindste en Del ærede Medlemmer have tænkt nøje over, hvad et saadant Politiforhør kan bruges til, hvorledes det kan misbruges, og hvilken Udstrækning der kan gives det. Jeg vil sammenligne det med et Forhør over en Arrestant. Naar man forhører en Arrestant, refter man Forhøret paa at opljse, om han er skyldig i den Forbrjydelse, han er sigtet for, og ogsaa paa at opljse, om han tidligere har begaaet Forbrjydelser og er bleven dømt for dem, saaledes at disse Domme kunne have skærpene Indvirkning paa den Straf, han nu har forskyldt. Men dertil indskrænker man sig. Man søger ikke saaledes at granske hele hans Liv paa Kryds og paa Tværs, som det bliver muligt ved de Politiforhør, der her er Tale om. Lad os tænke os en Kommunalbestyrelse, som staaar overfor en Mand, der i politisk Henseende — Kommunalbestyrelsen kan for mig være Højre eller Venstre — har spillet en Rolle, der har været Kommunalbestyrelsen efter dens politiske Tænkemaade meget ubehagelig. Denne Mand er nu i det Til-